

Поклад Наталка Іванівна

Народилася 3 вересня 1951 року в с.Маньківці. Навчалась у Балтському педучилищі та Київському національному університеті ім. Тараса Шевченка. Поет, публіцист, педагог, громадська діячка. Член Національної спілки письменників України з 1988 р.

Автор десяти поетичних книжок. Записала від своєї матері Галини Аксентіївни Чечельницької й видала «Маньківське весілля» — древній весільний обряд на

Поділлі.

У співавторстві з М. П. Кононенком створила посібник з українознавства «Слово». Входила до першого правління Товариства української мови імені Т. Г. Шевченка (1988 — 1991); була серед тих, хто відроджував в Україні Союз українок.

Лауреат літературних премій імені Євгена Маланюка (1993), Михайла Коцюбинського (1999) та «Благовіст» (2000).

Наталка Поклад належить до тієї когорти українських літераторів, які сповідують традицію Бориса Грінченка, тобто працюють у кількох жанрах, пильно тримаючи на оці найпекучіші проблеми суспільства. Педагог-філолог за освітою, а за покликанням душі — поет, вона має понад десять виданих цікавих збірок поезій, дві книжки для дітей, активно виступає у пресі з публіцистичними статтями, упорядкувала унікальні записи «Майстер. Терни і лаври Івана Гончара», а як співробітник НДІУ МОН України — створила (у співавторстві) посібник з українознавства «Слово». Активна життєва позиція — не тільки її творче кредо. Чому не пішла в політику? Бо вважає, що її душі більш суголосні закони світу Слова.

Наталка Поклад - одна з найталановитіших, найпомітніших, найекспресивніших творчих особистостей українського літературного процесу, Кожна її поетична книжка - це сповідь сучасної жінки-митця, яка живе в епіцентрі нашого суспільно-політичного буття, переоплаваючи у горнилі слова всі його згоди і незгоди на високу, по-жіночому мудру філософію, так потрібну сьогодні усім нам. Її пристрасна творчість - завжди доказ, що українську жінку неможливо відправити на маргінеси житейські чи духовні ані мимохідь, ані зумисне. Вона - завше буде оберегом і берегинєю найвищих людських, національних і родинних цінностей.

Автор поетичних книжок: «Акценти», «День сповіді», «Обереги надії», «Ритуальний танець волі», «Горить свіча у чорних водах», «Молоде сонце», «Всупереч», «Всього-на-всього життя»; для дітей «Хрущикова наука», «Абетка».

Записала від своєї матері Галини Аксентіївни Чечельницької й видала фольклорне видання «Маньківське весілля» — древній весільний обряд на Поділлі.

У співавторстві з М. П. Кононенком створила посібник з українознавства «Слово».

Лауреат літературних премій: імені Євгена Маланюка (1993), імені Михайла Коцюбинського (1999), «Благовіст» (2000).

Літературна премія імені Наталі Забіли